

a lehető legerélyesebb eszközökkel fojt el.

Az egyetemi hallgatók ezután tényleg a legnagyobb rendben és csendben távoztak a központi épületből, az uccák rendjére pedig meg erősített gyalogos és lovas járőrök vigyáztak.

Az egyetemi épület belsejében

verekedés nem történt. Az egyik tanteremben tíz órától tizenegyre Radó magántanár tartott

Komolyabb események játszódtak le azonban a kora reggeli órákban a természettudományi intézetben.

Az intézet igazgatósága szigorú utasítást adott az egyetemi altiszteknek az igazoltatásra. A pedellusok így csak azokat engedték be az épületbe, akik igazolták, hogy hallgatói az egyetemnek és dolguk van ott. A kapuban nagyobb diákcsoport verődött össze, csupa olyan diák, akiknek semmi hivatalos dolga nem volt az intézetben és akiket a pedellusok nem akartak beengedni. A diákok egyre hangosabban követelték bebocsátásukat, majd

rohamot intéztek az ajtót elálló pedellusok ellen és betörték az épületbe. Dulakodás közben néhány ablaktábla is betört,

de komolyabb bajok nem keletkeztek. Az igazoltatók később meggyőződtek róla, hogy az intézet belsejében zsidó vallású hallgató nincsen, mire távoztak és csatlakoztak a Szukováthy-téri tüntetőkhez.

A klinikákon kedden nem történt semmiféle rendezés,

igaz, hogy a zsidó vallású hallgatók nem jelentek meg az előadásokon és a gyakorlatokon.

A Délmagyarország munkatársa több ízben megkísérelte, hogy érintkezést találjon az egyetem rektorával, a rektor azonban nem kívánt információkat adni a sajtó számára.

Beszéltünk azonban

dr. Horger Antal professzorral,

a bölcsészeti kar dékánjával, aki a körülzárt egyetemről jött ki éppen és résztvett az egyetemi tanács ülésén. Horger professzor érdeklődésünkre a következőket mondta:

— Megnyugtathatom a közönséget, hogy

holnaptól kezdve megszűnik az egyetemen minden rendezési lehetőség. Az egyetem tanácsa a rendőrséggel egyetértően olyan szigorú intézkedéseket léptet életbe, amelyek lehetetlenné teszik a zavargásokat.

— Az egyetemi intézetekbe csak azok az egyetemi hallgatók tehetik be a lábukat, akiknek ott valóban dolguk van. A hallgatókat az egyetemi altisztek fogják igazoltatni. Meggyőződünk ugyanis arról, hogy a tüntetésben nagyrészt az egyetemről távolálló elemek vettek részt, különösen a felsőipariskola egészen fiatal diákjai, akik együtt kiáltoztak és tüntettek az elsővésekkel, leginkább az elsőéves jogászokkal. A többiek, az egyetem komoly, tanulni akaró hallgatói elejétől végig távol tartotta magát minden kilengéstől. Nem tudom, mi lesz holnap a többi fakultáson, de hogy az én fakultásomon rend és béke lesz, hogy egyetlen hallgatómat sem fogják megakadályozni a tanulásban, azt garantálom.

A rendőrség egész nap teljes permanenciát tartott. Az uccákon, különösen az egyetemi intézetek és az internátusok környékén állandóan

megerősített járőrök cirkáltak.

A délutáni órákban a rendőrség bizalmas jelentést kapott arról is, hogy

a tüntetők merényletre készülnek a Délmagyarország szerkesztősége, kiadóhivatala és nyomdája ellen.

előadást a másodéves matematikusoknak, akik között mindössze két zsidó vallású hallgató van, egy fiatalember és egy nő. Az előadáson csak a fiatalember jelent meg. Tizenegy óra felé berontottak a tanterembe az igazoltatók. — Van-e zsidó itt! — kiáltották a hallgatók felé.

Gerő Vilmos, az egyetlen zsidó vallású hallgató erre felállt helyéről és összeszedve jegyzeteit, távozott az épületből. Az igazoltatók néhány gyalázkodó megjegyzést küldtek feléje, különben békében hagyták.

Buócz Károly rendőrfőtanácsos intézkedésére a Délmagyarország mindhárom helyisége előtt erős őrség állt fel az esti órákban, hogy megakadályozzon minden merényletet.

Az egyetemi tüntetések dolga szöbakerült a közigazgatási bizottság előtt is,

amely kedden délután tartotta meg a városháza tanácstermében dr. Aigner Károly főispán elnöklésével novemberi ülését. Dr. Buócz Károly rendőrfőtanácsos olvasta fel a rendőrség múlt havi működéséről szóló jelentését, amelyhez dr. Pap Róbert, az ügyvédi kamara alelnöke kért szót.

— A jelentéssel kapcsolatban egy kérdést kívánok intézni a főtanácsos urhoz — mondotta —, mi az oka annak, hogy ma teljes rendőri permanencia volt a városban és igaz-e, hogy ez a készség összefüggésben van az egyetemi zavargásokkal. Kérem azt is, hogy a főtanácsos ur, illetve a rendőrség, milyen intézkedésekkel kívánja biztosítani az egyetem zsidóvallású polgáraitnak testi épségét és tanulási szabadságát, mert már ezen a téren az egyetemi hatóság gyöngének bizonyult.

este a színházban tüntetést rendeznek.

A rendőrség a bizalmas értesülés után valószínűleg megszállta a színház környékét. Este félnyolckor a Párisi kirakat előadására fel-tűnő nagyszámban váltottak jegyet az egyetemi hallgatók. A diákhelyen és

a harmadik emeleti karzaton mintegy száz egyetemi hallgató foglalt helyet.

A rendőrség részéről dr. Borbola Jenő rendőrfőtanácsos utasítására a detektívek az egyetemi hallgatók közé állottak. Az előadás megkezdése előtt a közönség is tudomást szerzett a készülő tüntetésről és többen visszaadták jegyeiket.

Az előadás első felvonása még aránylag nyugodtan folyt le.

Feltűnő tapsok, éljenzések és püsszegek kísérték a darab szereplőinek szövegszerű mondanivalóit.

Csak a felvonás végén volt nagyobb mozgolódás, amikor három tulhangos egyetemi ifjú kivezettek a rendőrök.

A felvonás közben Herzsényák Mihály egyetemi hallgató a színházban megjelent ifjuság nevében:

küldöttség élén

járult dr. Thiry Lajos rendőrfőtanácsos elé. Herzsényák arra kérte az ügyeletes rendőrtisztet, hogy a darab előadását annak »közérköcsisége« sértő tendenciája miatt azonnal szüntesse be, mert az ifjuság elhatározta, hogy a darab további felvonásait botrányba fullasztja.

Thiry rendőrfőtanácsos válasza a következő volt:

— Addig, míg a rendőrség itt van, a darab megy, de jaj annak, aki az előadást megzavarja.

— Hát majd meglátjuk! — volt az ifjuság küldöttségének válasza.

A nagyhangú kijelentésnek hatása azonban csak egy alkalommal mutatkozott. A második felvonás közepén egy alkalommal olyan hangos volt a tapsolás, hogy

Dr. Buócz Béla főtanácsos hosszabban válaszolt Pap Róbert kérdéseire:

— A szegedi egyetemen csak ma, kedden történtek — mondotta — olyan rendezvények, hogy szükségessé vált a rendőrség beavatkozása. Tegnap az egyetemen nem történt semmi komolyabb dolog. Egyik-másik intézetben felszólították ugyan a zsidóvallású hallgatókat a távozásra, de komolyabb incidens nem fordult elő.

Buócz főtanácsos ezután röviden ismertette a keddi eseményeket. Elmondotta, hogy a tüntetők a rektor felszólítására csendben eltávoztak a központi épületből.

— Az egyetem belsejébe csak akkor mehet be a rendőrség, ha ott bűncselekmény történik.

— Nem követtek el még elég bűncselekményt! — kérdezte Pap Róbert.

— Eddig ilyenekről nem kaptam jelentést. Ha kapok, akkor

behatolok az egyetemi épületek belsejébe is és ott is rendet fogok teremteni.

Egyelőre csak az uccák rendjének biztosítására töreksem. Megnyugtathatom az urakat, hogy semmi körülmények között sem engedem meg, hogy a diákok a numerus clausus érdekében megkezdett akciójukat bármilyen formában is kivi-gyék az uccára.

Pap Róbert megnyugvással vette tudomásul a főtanácsos válaszát.

A közigazgatási bizottság ülése után kérdést intéztünk Buócz Béla rendőrfőtanácsoshoz, aki elmondotta, hogy

holnaptól kezdve az egyetemen a legszigorúbb rendszabályokat lépteti életbe a rektor a rendőrséggel történt megállapodás alapján.

Az egyetemi épületekbe csak a legszigorúbb hivatalos igazoltatás után engedik be a hallgatókat. Ezt az igazoltatást az egyetem saját hatáskörében végezteti el.

A délutáni órákban tudomására jutott a rendőrségnek, hogy a mesterségesen felizgalt egyetemi diákok

az előadás tényleg félbe is szakadt.

— Hol a rendőrség!? — kiáltották többen fel a karzatra.

— Mi játszunk színházat, vagy maguk ott jönnek a karzaton! — szölt Neményi Lili, a Párisi kirakat egyik főszereplője, akinek elmes rögtönzését nagy tapssal fogadta a közönség.

A rendőrség azonban ekkorra már

huszonhárom egyetemi hallgatót igazoltatott le és távoztatott el a színház nézőteréről,

ugy, hogy a diákok vezérek nélkül maradva, a harmadik felvonásra már nem is tudtak »érvényesülni«. Még egy-két mozgás, püssze-gés történt ugyan, anélkül azonban, hogy hangos botrány történt volna.

Az előadás végeztével az ifjuság a színház előtt gyülekezett, majd

zárt sorokban akart a korzón végigvonulni.

A rendőrség azonban a készülő uccai tüntetést még csirájában elfojtotta.

A városháza elé felvonuló diákságot két ízben is fel kellett oszlatni a rendőrségnek.

Először a városháza előtt hangzott el a szigorú »oszolj!« parancsszó, majd a Klauzál-terén kellett még egyszer erőiesen közbelépni a rendőrségnek. Az ifjuság higgadtabb vezetői ekkor hazamenetelre szólították fel a fiatal embereket, akik »vizontlatásra holnap reggel az egyetemnél, este a színházban« jelszóval váltak el egymástól.

A leigazolt és előállított ifjak ellen kihágási eljárás indul meg. Értesülésünk szerint vitéz dr. Petkóczy Lajos kihágási bíró még szerdán ítélezik a botrányt okozó ifjak ügyében.

Az éjszakai órákban arról is értesülünk, hogy az ifjuság szerdán délből küldöttséget vezet dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos elé, aki-től kérni fogják a »Párisi kirakat« betiltását — most az ötödik előadás után.